

Domeček z karet teorie choroboplodných zárodků

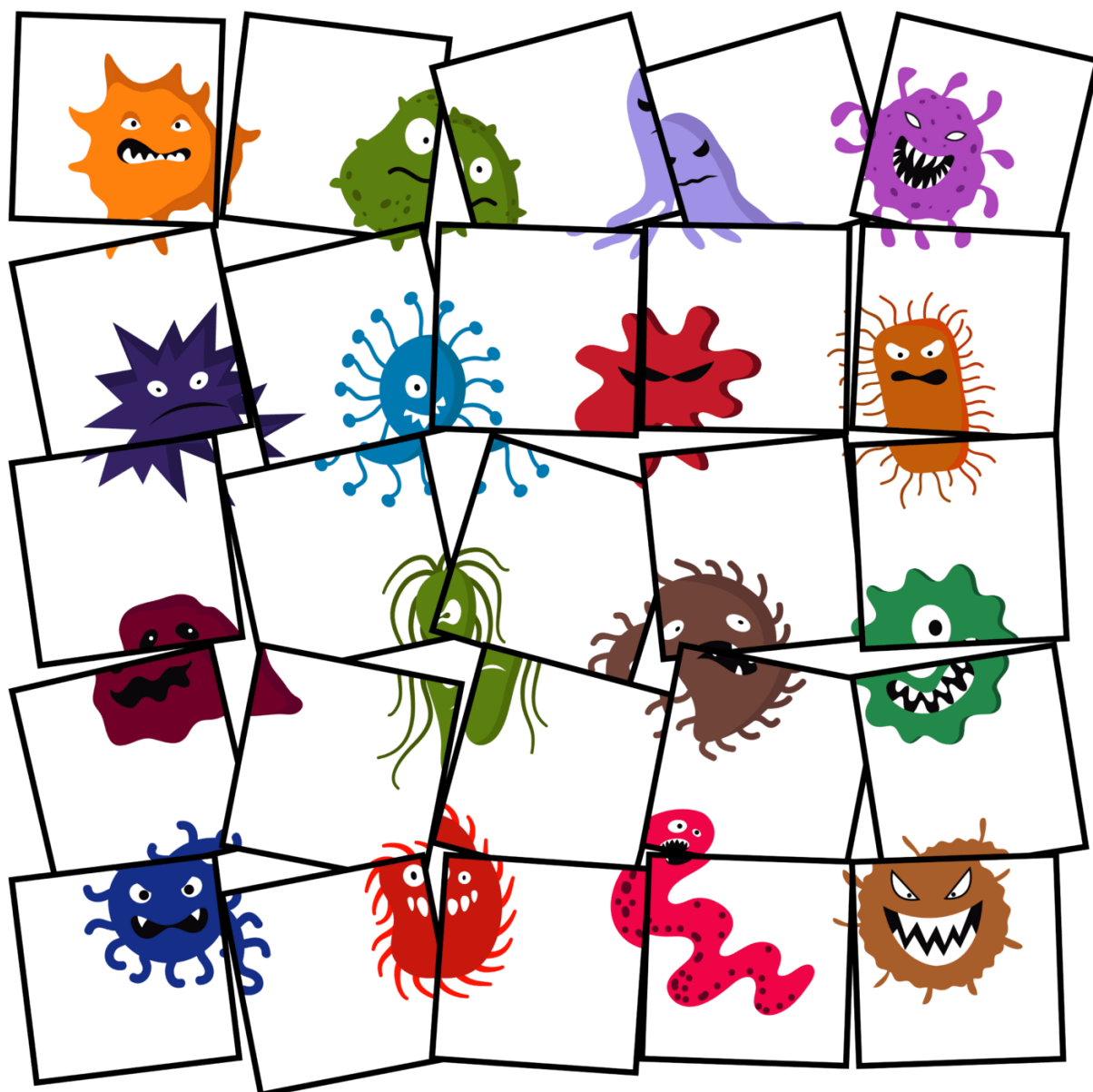
resetheus.org/domecek-z-karet-teorie-choroboplodnych-zarodku

7. ledna 2024

články

Autor: Mike Stone

7. 1. 2024

Překlad

Eva Mertlíková

|

Zdroj

VIROLIEGY

Je na čase, aby se „teorie“ choroboplodných zárodků zhroutila.

*„Široká veřejnost, jakkoli inteligentní, je zaujata pouze tím, co jí nedá příliš práce pochopit. Bylo jim řečeno, že vnitřek těla je víceméně něco jako obsah nádoby naplněné vínem a že tento vnitřek není poškozen – že **neonemocníme, leda když do něj zvenčí proniknou zárodky, původně stvořené jako choroboplodné, a pak se z nich stanou mikrobi.***

Veřejnost neví, zda je to pravda; neví ani, co je to mikrob, ale věří tomu na slovo; věří tomu, protože je to jednoduché a snadno pochopitelné; věří a opakuje, že mikrob způsobuje nemoci, aniž by se ptali dál, protože nemají čas – a snad ani schopnosti – prozkoumat do hloubky to, čemu se po nich žádá, aby věřili.“

– Antoine Béchamp

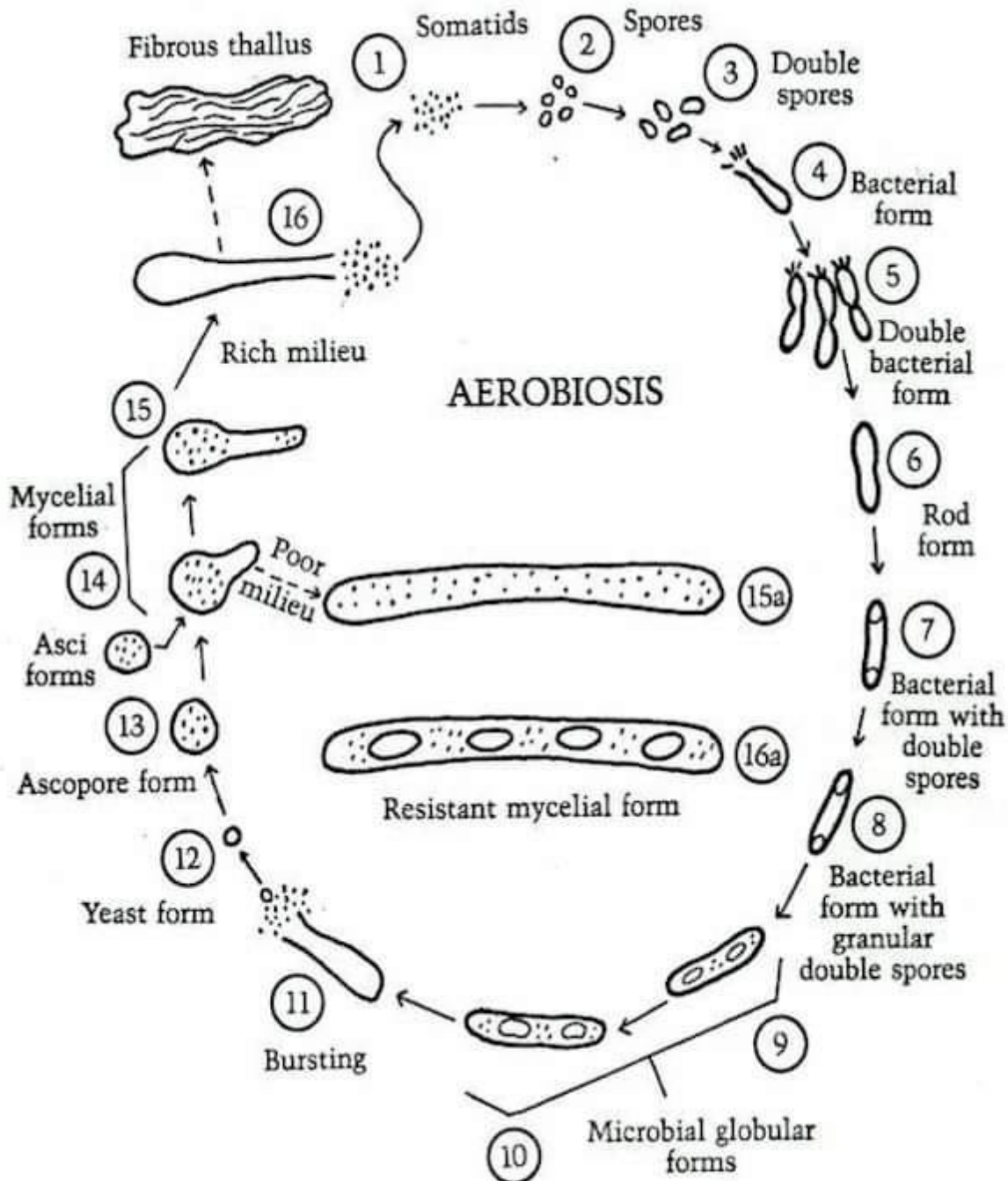
– Předmluva k „La Théorie du Microzyma“, citováno v knize „Béchamp or Pasteur?: A Lost Chapter in the History of Biology“ od Ethel D. Humeové na str. 304 (s předmluvou z knihy „Pasteur: Plagiarist, Imposter! The Germ Theory Exploded!“ od R. B. Pearsona)

Výše uvedený citát francouzského vědce Antoina Béchampa přesně vystihuje problém, v němž se dnes nacházíme. Veřejnost, a to jak v současnosti, tak i v minulosti, je až příliš ochotná věřit tomu, co jí je řečeno, pokud je příběh dostatečně jednoduchý a srozumitelný. Lidé si nechají ovládat mysl a věří v neviditelné patogenní entity, u kterých nebylo nikdy vědecky prokázáno, že by existovaly a způsobovaly nemoci. Nejsou ochotni vynaložit žádný vlastní čas a úsilí na zkoumání, aby si ověřili, zda jednoduché fantazie o teorii choroboplodných zárodků, které jim byly předloženy, jsou ve skutečnosti pravdivé. Proto bylo až příliš snadné uzavřít celý svět pod falešnou záminkou „pandemie“, i když nic takového neexistovalo.

Neexistoval ani sebemenší vědecký důkaz o existenci nového patogenního „viru“, natož že by se po světě rychle šířila „nová nemoc“. Každý, kdo věnoval trochu vlastního času a úsilí zkoumání a pochopení situace, by tento podvod snadno prohlédl od samého počátku. Široká veřejnost se však (aniž by se nad tím příliš, pokud vůbec, zamyslela) vzdala své vlastní autority ve prospěch vypravěčů a ochotně přijala příběh založený na propagandě strachu, který jí poskytla mainstreamová média, podobně jako tomu bylo po celé minulé století a déle.

Naštěstí ne všichni byli ochotni přenechat svůj vlastní úsudek zvláštním zájmům, které usilují o moc a kontrolu nad celým narativem. Proti příběhu o teorii choroboplodných zárodků, který se spřádal od 19. století, se postavilo mnoho uznávaných vědců a lékařů. Výše zmíněný uznávaný vědec Antoine Béchamp byl vůdčí osobností proti teorii choroboplodných zárodků a byl trnem v oku tvůrci této teorie (ve skutečnosti neprokázané hypotézy) Louisi Pasteurovi. Podle článku zveřejněného v časopise South African Journal of Science v roce 2007 se Béchamp nechal slyšet, že Pasteurova teorie choroboplodných zárodků infekčních chorob je „největší vědeckou hloupostí té doby“. Béchamp je citován v knize Ethel D. Humeové „Béchamp or Pasteur?: A Lost Chapter in the History of Biology“ („Béchamp, nebo Pasteur?: Ztracená kapitola v dějinách biologie“): „Neexistuje žádná doktrína, která by byla tak falešná, že by neobsahovala prvky pravdy. Tak je to i s mikrobiálními doktrínami.“ Béchamp měl na mysli, že teorie choroboplodných zárodků je nebezpečná právě proto, že v sobě obsahuje prvky pravdy. Je to však ohýbání pravdy smíšené se lží. Bakterie a mikrobi sice existují, ale nejsou vnějšími patogenními útočníky, jak si je představoval Louis Pasteur. Jak ukázal výzkum Antoina Béchampa, tyto entity se v nás nacházejí neustále a mohou být buď odrazem zdraví, anebo nemoci v závislosti na vnitřním terénu jedince. Pokud jsme zdraví, žijí v nás mikrobi harmonicky, což má za

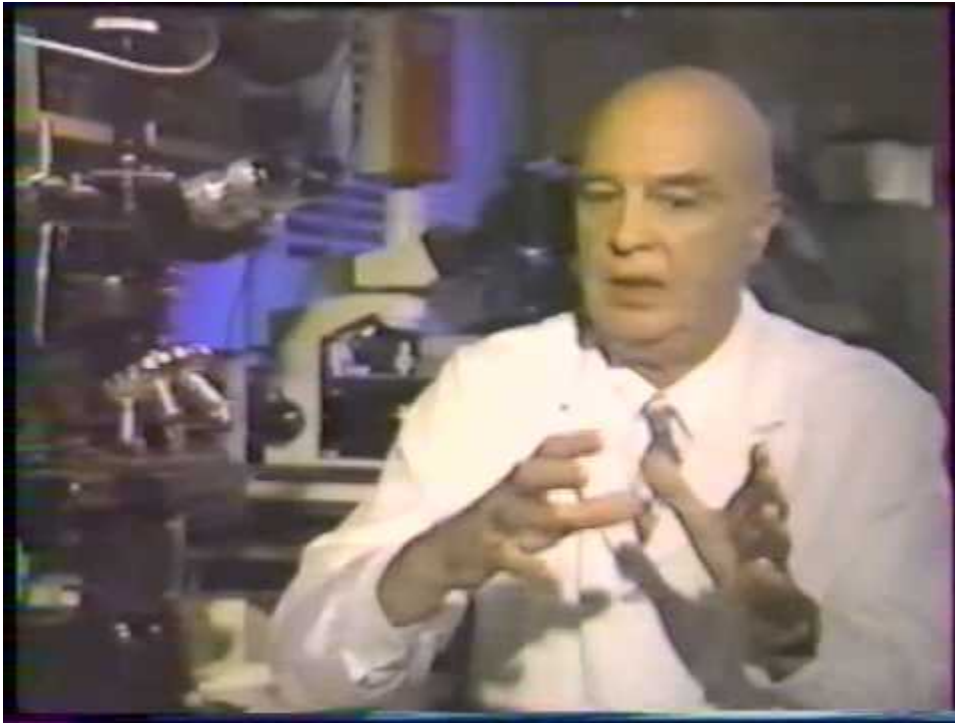
následek normální fermentační procesy. Pokud se však podmínky změní v důsledku nerovnováhy způsobené nezdravým způsobem života, tyto entity se vyvinou do jiných forem (bakterie, kvasinky, houby, plísně), jak to tělo v danou chvíli vyžaduje k obnovení rovnováhy. Tomuto jevu se říká pleomorfismus, a je ústředním principem teorie terénu, která je v příkrém rozporu s monomorfním pohledem teorie choroboplodných zárodků.

Podle výborného článku Merindy Tellerové, Ph.D., magistry veřejného zdraví, pro nadaci Weston A. Price Foundation, se velká část Béchampovy práce soustředila na biologickou roli fermentace. Béchamp přinesl povědomí o drobných elementech v krvi, které mohl pozorovat pod mikroskopem u všech živých tvorů. Nazval je „mikrozymy“, což odvodil od slova „zyme“, starořeckého výrazu pro ferment, enzym. Béchamp o mikrozymech hovořil jako o „primárních anatomických elementech všech živých bytostí“ a také jako o „počátku a konci veškerého uspořádání“. Tyto částice považoval za živé entity právě díky jejich „schopnosti pohybu a produkce fermentace“. Díky svému studiu mikrozymů si Béchamp uvědomil, že nemoci nepocházejí od zárodků ve vzduchu napadajících zvenčí. Nemoc vzniká uvnitř těla v důsledku nepříznivého vnitřního prostředí, které způsobuje špatná výživa, drogy/léky, užívání alkoholu, toxiny a různé další faktory. Jinými slovy, Béchamp vnímal nemoc jako multifaktoriální a mikroby považoval za reakci mikrozymů pocházejících zevnitř, která byla vyvolána změnami vnitřního prostředí. Pasteur naproti tomu tvrdil, že tyto entity pocházejí z vnějšku těla, což podporovalo jeho přesvědčení, že existují specifictí invazivní mikrobi spojení s konkrétními nemocemi.

Zatímco Pasteur, prokázaný plagiátor a podvodník, se svou neprokázanou hypotézou o patogenních zárodcích ve vzduchu díky svým mocným a vlivným konexím nakonec vyhrál, Béchampova práce nebyla zbytečná. Jeho pozorování mikrozymů byla v průběhu následujících desetiletí ověřena mnoha dalšími výzkumníky, mezi něž patřili např. Gunther Enderlein, Royal Raymond Rife, Gaston Naessens, dr. Robert O. Young a další. Podle dr. Normana Allana Ph.D., neurofyziologa, chiropraktika a celostního lékaře, „všichni ti, kteří intenzivně pracovali s mikroskopií v temném poli, s živou krví, přišli s podobnými zprávami o pleomorfismu“. Mikroskopie v temném poli umožnila spatřit mikrozymy (neboli somatidy, jak je označuje Naessens) v živém stavu a pozorovat pleomorfní cyklus, změnu formy

z mikrozymu na bakterie, houby, plísňě atd. Tento cyklus byl demonstrován v níže uvedeném videu s Gastonem Naessensem pomocí jeho výkonného somatoskopu.

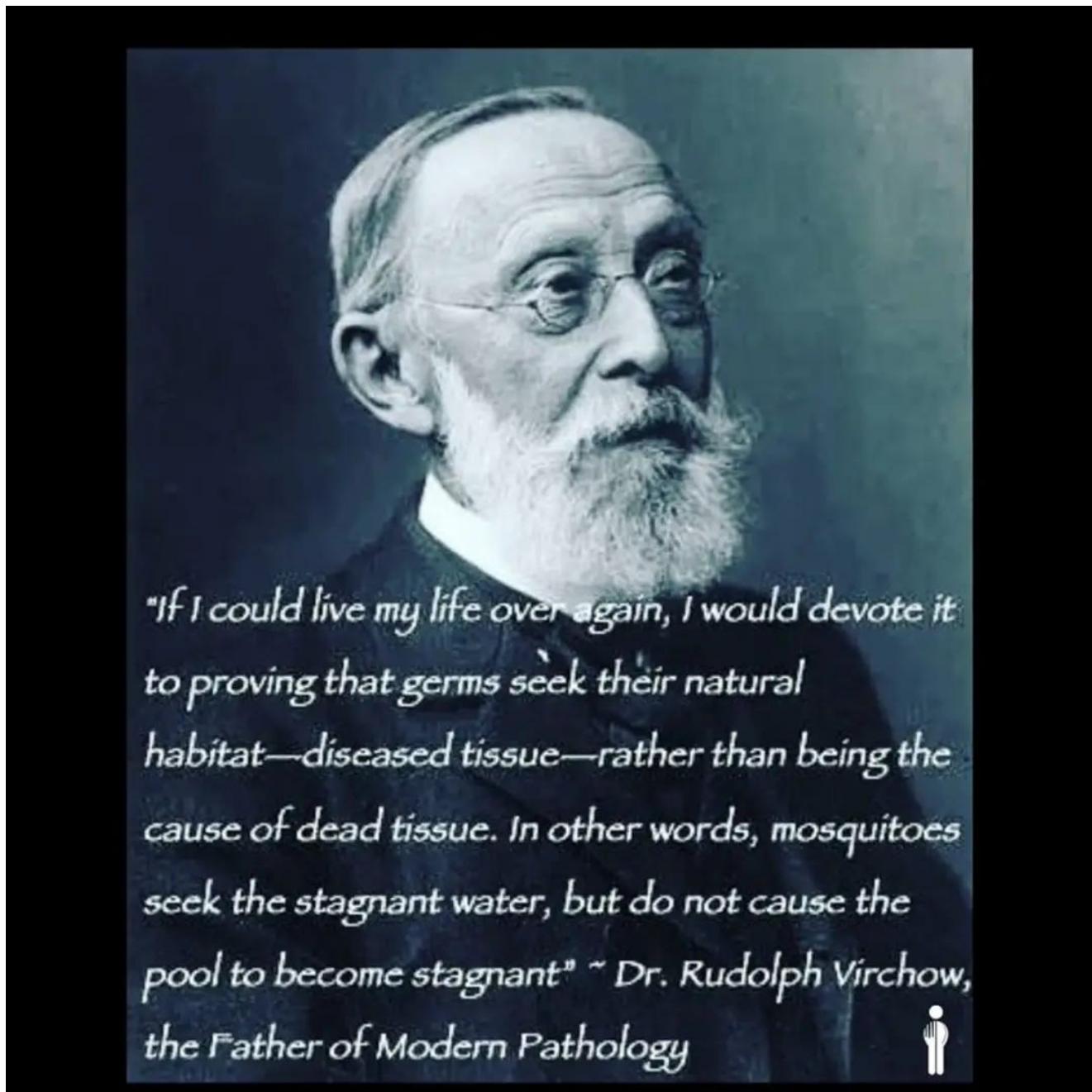

Watch Video At: <https://youtu.be/laSBUn1xTgw>

Béchamp naštěstí nebyl jediný, kdo Pasteurovu teorii choroboplodných zárodků kritizoval. S Pasteurovými závěry nesouhlasila řada dalších významných osobností. Pravděpodobně nejvýznamnějším kritikem byl Rudolf Virchow, německý patolog a jeden z nejuznávanějších lékařů 19. století. Virchow, považovaný za „otce moderní patologie“, myšlenky, že choroboplodné zárodky napadají organismus zvenčí, nevěřil. Zdůrazňoval, že nemoci vycházejí z jednotlivých buněk v těle:

„Zatímco Virchow v Německu rozvíjel novou vědu o buněčné patologii, Louis Pasteur ve Francii rozvíjel novou vědu bakteriologii. **Virchow proti Pasteurově teorii choroboplodných zárodků bojoval.** Věřil, že příčinou nemocné tkáně je porucha řádu uvnitř buněk, **nikoliv invaze cizorodého organismu.**“

Rudolf Virchow – PMC (nih.gov)

"If I could live my life over again, I would devote it to proving that germs seek their natural habitat—diseased tissue—rather than being the cause of dead tissue. In other words, mosquitoes seek the stagnant water, but do not cause the pool to become stagnant" ~ Dr. Rudolph Virchow, the Father of Modern Pathology

„Kdybych mohl žít svůj život znovu, zasvětil bych ho tomu, abych dokázal, že zárodky vyhledávají své přirozené prostředí – nemocnou tkáň – spíše než aby byly příčinou odumřelé tkáně. Jinými slovy, komáři vyhledávají stojatou vodu, ale nejsou příčinou toho, že se tuň stává stojatou.“

– Dr. Rudolf Virchow, otec moderní patologie

Další uznávanou osobností, která si byla vědoma toho, že nemoc vychází zevnitř, byla Florence Nightingalová, zakladatelka moderního ošetrovatelství. Ve své knize „Notes on Nursing“ („Poznámky o

ošetřovatelství“) z roku 1860 Florence jasně uvedla, že neexistují žádné samostatné chorobné jednotky, pouze různé podmínky, a že tyto chorobné podmínky můžeme do značné míry ovlivnit. Florence vysvětlila, jak byla vychována v přesvědčení, že pravé neštovice začaly prvním exemplářem na světě, který „se dále šířil, ve věčném řetězci generací“. Uvedla, že její vlastní zkušenosti s péčí o pacienty s pravými neštovicemi ji přesvědčily, že neštovice nejsou něco, co se „chytí“ zvenčí, ale co se rozvíjí zevnitř. Vyprávěla také o tom, jak viděla, jak se nemoci přeměňují v jiné nemoci, například jak horečka přechází v břišní tyfus a pak v tyfus. Na nemoc se tedy dívala spíše jako na jeden kontinuální proces než jako na něco, co způsobují jednotlivé entity:

„**Nežijeme snad v neustálém omylu, když se na nemoci díváme jako nyní, jako na oddělené entity**, které musí existovat, jako kočky a psi, místo toho, abychom se na ně dívali jako na podmínky, jako na špinavé a čisté podmínky, **a tedy pod naší vlastní kontrolou**; nebo spíše jsou to reakce laskavé přírody proti podmínkám, do kterých jsme se dostali?

Byla jsem vychována, jak muži vědci, tak nevědomými ženami, v přesvědčení, že například pravé neštovice jsou **věcí, které byl kdysi první exemplář na světě, který se dále šířil, ve věčném řetězci generací**, stejně jako existoval první pes (resp. první pár psů), a že neštovice by nezačaly samy od sebe, stejně jako by nový pes nezačal bez toho, aniž by existoval psí předek.

Od té doby jsem na vlastní oči viděla a vlastním nosem cítila pravé neštovice vznikající z prvních exemplářů, ať už v uzavřených místnostech, nebo na přeplněných odděleních, **kde nemohly být v žádném případě ‚chyceny‘, ale musely tam vzniknout.**

Ba co víc, **viděla jsem, jak nemoci začínají, rozvíjejí se a přecházejí jedna v druhou.** Psi se však v kočky nemění.

Viděla jsem například, že je-li místnost mírně přelidněna, **pokračující horečka se dále zvyšuje; je-li přelidněna více, objevuje se břišní tyfus; a pokud ještě více, tak tyfus, a to všechno na stejném oddělení nebo chatrči.**

Nebylo by mnohem lepší, pravdivější a praktičtější, kdybychom se na nemoc dívali v tomto světle?

Neboť nemoci, jak ukazuje veškerá zkušenost, jsou jména přídavná, nikoli jména podstatná.“

Daniel Roytas ze serveru Humanley.com objevil článek dr. Lawsona Taita, hlavního chirurga nemocnice v Birminghamu a Midlands, publikovaný v časopise British Medical Journal v roce 1887, kde je role bakterií jasně definována jako fenomén rozkladu, nikoliv nemoci. Bakterie nenapadají živou tkáň a po odstranění odpadního materiálu jsou bakterie „vyhladověny k rezignaci“. Dr. Tait hovořil o vlastních zkušenostech, kdy nebyl schopen odstranit všechny bakterie u pacientů s tuberkulózou, a přesto se pacienti uzdravili, když jejich tělům umožnil zbavit se odpadních látek, z nichž bakterie žily. Dr. Tait

zdůraznil, že teorie choroboplodných zárodků je neslučitelná s fakty a že pokud by byla správná, nikdo by nebyl v bezpečí, protože by se s bacily tuberkulózy setkával všude.

AN ADDRESS
ON
THE DEVELOPMENT OF SURGERY AND
THE GERM THEORY.

*Delivered at the Annual Meeting of the Birmingham and Midland
Counties Branch.*

By LAWSON TAIT, F.R.C.S.,

Surgeon to the Birmingham and Midland Hospital for Women; President of
the Branch.

When Dr. Sanger is as accomplished in the use of the microscope as Dallinger, he will probably find in the contents of these tubes the still smaller beasts which, by repeated buttings against the fragments of dead tissue, prepare the food on which the bacteria live. The bacteria are the phenomena of decomposition and not the cause of the disease. If it were not so, how could we explain the familiar fact of rapid recovery after the opening of a superficial abscess in a person otherwise healthy? The evacuated pus swarms with bacteria; the pus is dead tissue. The bacteria do not attack the living tissue. The moment their food is removed they are starved into subjection; the abscess cavity heals and the patient recovers. But put this germ-theory of disease into the position of power, which its German advocates claim for it, and recovery is theoretically impossible. The whole economy must become an addled egg. Given the access of the bacillus tuberculosis to the Fallopian tubes, the infection of the peritoneum is a logical sequence. But I have opened the abdomen and removed chronically inflamed Fallopian tubes distended with dead matter infected by this bacillus, and with the infundibula not occluded, and the patient is now well and healthy, nearly three years after the operation. I have opened the abdomen, in many cases packed full of tubercular matter, and drained it like a common abscess, and have cured the patients. The same thing has been done by Esmarch, who has identified the bacillus in the orthodox German fashion. Does anyone believe that either of us removed every bacillus and every spore? I know I did not. for the tubercular masses in several of my cases kept coming out for weeks afterwards, yet the patients recovered. What I really did was to enable my patients to get rid of the dead or dying exudation on which the bacilli lived, of the decomposition of which they are probably the means and wholly the result. Apply this German notion of the germ-theory of disease to the facts of clinical medicine

and surgery, and see how irreconcilable with the facts it is. If true, the amputation of a finger ought to be as fatal as the loss of the thigh at the hip-joint. But it is not so, in the same hospital and under precisely similar circumstances. Amputations have an increasing mortality everywhere just as the point of severance approaches the trunk. Why? Clearly on account of the "diminished vitality" of the general tissue due to the "shock." These two good old-fashioned terms are sneered at by your modern *savants* because they serve only to express our ignorance. The reproach is true; we are ignorant. But it is better to be ignorant and to confess it than to parade a lot of inaccurate conclusions in the name of science.

If the germ-theory of tubercle, that it is the result of the existence of the bacillus tuberculosis, were correct, none of us were safe from consumption, for we must meet these deadly brutes at every cabstand, and at every gathering in the town-hall. If it were true, Bennett's fact that multitudes of people recover from consumption could not be sustained, yet every physician knows it is true.

D. D. Palmer, zakladatel chiropraktické péče, stejně jako jeho syn B. J. Palmer, který chiropraktickou péči rozvíjel, Pasteurovu teorii choroboplodných zárodků odmítli. B. J. se nechal slyšet, že „kdyby byla teorie choroboplodných zárodků pravdivá, nikdo by nebyl naživu, aby jí uvěřil“. Byl přesvědčen, že nikdy nebyl objeven jediný zárodek, u něhož by bylo prokázáno, že způsobuje onemocnění.

Palmerovy názory podpořil dr. Montague L. Levenson, britský právník a homeopatický lékař, ve své přednášce z 25. května 1911 v londýnském hotelu Claridges. Levenson tvrdil, že nejenže se pravdivost teorie choroboplodných zárodků, která spočívala výhradně na předpokladech, nikdy neprokázala, ale tyto předpoklady ani nebylo možné prokázat a mnohé z nich se již ukázaly jako nepravdivé:

„Celá podstata teorie choroboplodných zárodků **spočívá na předpokladech, které nejenže nebyly prokázány, ale které ani prokázat nelze, a u mnoha z nich se ukázalo, že jsou opakem pravdy.** Základním z těchto **neprokázaných předpokladů**, který je zcela zásluhou Pasteura, je hypotéza, že všechny takzvané infekční a nakažlivé nemoci jsou způsobeny choroboplodnými zárodky.“

Na straně 111 v knize dr. Simona Louise Katzoffa „Timely Truths on Human Health“ z roku 1921 se uvádí, že členové profese se shodli na tom, že žádný zárodek nezpůsobuje tuberkulózu a že zárodky nezpůsobují žádné nemoci. Tvrdili, že strach z choroboplodných zárodků je škodlivější než zárodky samotné. Bylo zdůrazněno, že význam zárodku jako příčiny nemoci byl značně zveličen. Zazněl stejný názor, jaký prezentoval dr. Palmer, a to, že kdyby teorie choroboplodných zárodků byla pravdivá, lidstvo by nebylo schopno existovat déle než jednu hodinu:

„Souhlasíme s těmi členy profese, kteří zastávají názor, že **žádný zárodek tuberkulózu nezpůsobuje**. Zárodky **nezpůsobují žádné onemocnění**. Dále souhlasíme s tím, že **strach z choroboplodných zárodků je škodlivější** než zárodky samotné. Netvrdíme, že žádné zárodky neexistují, ale tvrdíme, že **význam zárodku jako příčiny nemoci je přinejmenším značně zveličený**. Kdyby byly dnešní představy o mimořádném významu choroboplodných zárodků a jejich ničivosti pravdivé, **nemohlo by lidstvo existovat ani hodinu**. Zárodky chorob jsou všude. Vzduch je plný ‚nákazy‘. A kdyby byli všichni lidé náchylní, museli bychom být všichni na smrtelné posteli ještě před západem slunce. Některé zárodky jsou totiž přítomny v některých částech těla všech živočichů, zejména ve střevním traktu a v ústech. Pisatel není proti dalšímu výzkumu a poznávání působení zárodků (což právem patří do oblasti biologie), **ale nemůže souhlasit s názorem mnoha lékařů, kteří to myslí dobře, že zárodky jsou jedinou nebo hlavní příčinou této nebo jakékoli jiné nemoci.**“

V první kapitole knihy „Principles and Practice of Naturopathy“ z roku 1925 napsal dr. E. W. Cordingley, že teorie choroboplodných zárodků slábne a je na čase ji zahodit. Uvedl příklady dr. Frasera z Kanady a dr. Powella z Kalifornie, kteří oba experimentovali s miliardami zárodků všech druhů. Ani jeden z lékařů nedokázal vyvolat jedinou nemoc záměrným vpravením zárodků do zdravých lidských subjektů. Zmíněn byl i další lékař jménem Waite, který se pokoušel prokázat teorii choroboplodných zárodků, ale ve svém úsilí neuspěl. Dr. Cordingley dokonce připomněl slavné studie Miltona Rosenaua na ostrově Gallops

Island, který se pokusil infikovat (přičemž v mnoha ohledech naprosto selhal) zdravé subjekty španělskou chřipkou, kterou údajně způsobuje nejsmrtelnější „virus“ všech dob:

„Lékaři pracují na teorii choroboplodných zárodků... **Ale teorie choroboplodných zárodků již slábne a je na čase ji zahodit.** Dr. Fraser z Kanady a dr. Powell z Kalifornie experimentovali s miliardami zárodků nejrůznějších druhů, **ale vnesením zárodků do lidských subjektů se jim nepodařilo vyvolat ani jednu nemoc.** Dr. Waite se léta snažil prokázat teorii choroboplodných zárodků, **ale nepodařilo se mu to.** Během světové války byl na ostrově Gallops Island v Massachusetts proveden experiment, při němž byly ve vládní nemocnici více než stovce mužů injekčně aplikovány miliony zárodků chřipky, a **nikdo chřipku nedostal. Zárodky se živí odumřelou tkání.**“

Dr. Herbert Shelton, naturopat a zakladatel novodobého hnutí přírodní hygieny, píše v knize „*Human Life: Its Philosophy and Laws*“ z roku 1928 na str. 189-190, že zárodky odstraňují nezdravou tkáň. Napsal, že jsou to očištná a prospěšná agens, ze kterých lékařský průmysl udělal původce nemocí. Uvedl, že zárodky jsou všudypřítomné. Vzhledem k tomu, že jsou prospěšné a jsou vždy přítomny, je pošetilé snažit se je odstranit. Pokusy o to budou mít za následek pouze zničení pacienta:

„Tepló, vlhko, potrava – to jsou příčiny, které aktivují latentní zárodky a probouzejí je k činnosti. Po celou dobu existují, všechny kromě jídla, v ústech, nose a krku. Při nemoci vznikají výměšky. **Zárodky se těmito výměšky živí. Odstraňují odumřelou tkáň. Nikdy ničím jiným nebyly a nikdy ničím jiným nebudou. Rozkládají a konzumují výměšky tkání.** To je funkce, která je zárodkům připisována všude v přírodě mimo tělo, a je to jejich skutečná a jediná funkce během nemoci. **Jsou to čistící a prospěšná agens.** Lékaři se kvůli teorii choroboplodných zárodků dostali do hysterie a využívají ji ke zneužívání až příliš důvěřivé veřejnosti. **Zárodky jsou všudypřítomné. Jsou ve vzduchu, který dýcháme, v potravinách, které jíme, ve vodě, kterou pijeme. Nemůžeme jim uniknout.** Zničit je můžeme jen v omezené míře. **Je pošetilé snažit se uniknout nemoci tím, že se pokusíme zničit nebo uniknout zárodkům.** Jakmile se dostanou do těla, lékař nemá žádný prostředek, jak je zničit, který by zároveň nezničil pacienta. **Zárodkům se nemůžeme vyhnout. Musíme být proti nim odolní. Musíme je přijmout jako jednu z radostí života.**“

V knize *The Medical Mischief, You Say!: Degerminating the Germ Theory* byla přetištěna pasáž z časopisu *The Homeopathic Review* od dr. R. E. S. Hayese z roku 1947. Tento lékař se vůbec nedržel zpátky a prohlásil, že teorie choroboplodných zárodků je výsměchem vědě, příšernou lékařskou fraškou a největším podvodem.

„Teorie choroboplodných zárodků je **největším výsměchem vědě**, se kterým jsme se v této polocivilizované době setkali; **nejpříšernější lékařskou fraškou**, v níž kdy lidstvo sehrálo svou roli; **největším podvodem**, který kdy lékařská profese jen s malým zaváháním a bez rozmyslu přijala za svůj.“

”

Až dosud jsme si mysleli, že infekce způsobují mikrobi. Tento názor se zdál být správný, protože mikrobi se vyskytují u každé infekce. Ve skutečnosti to však není pravda. Celý imunitní systém je pouze ‚fata morgana‘ postavená na hypotéze... Mikrobi se stávají aktivními až po vyřešení konfliktu. Ve skutečnosti jsou řízeny a aktivovány mozkiem. NEJSOU našimi nepřáteli; pomáhají nám a pracují na uspořádání našeho organismu. Protože jsou řízeny z mozku, pomáhají rozkládat rakovinné nádory poté, co splnily svůj úkol, nebo pomáhají vystavět díry, nekrózy a poškozenou tkáň. Jsou to naši věrní pomocníci, naši spolupracovníci! Koncept imunitního systému jako armády, která bojuje proti špatným mikrobům, je prostě mylný.“

– Dr. Ryke Geerd Hamer (rozhovor)

Výše uvedení lidé jsou jen hrstkou z mnoha, kteří hovořili o podvodné a nevědecké povaze teorie choroboplodných zárodků. Věděli, že nemoc je proces vycházející zevnitř a že endogenní zárodky byly nesprávně interpretovány a vydávány za škodlivé vetřelce, protože mohou být občas spojeny s nějakým onemocněním. Avšak stejně jako by bylo nesprávné vyvozovat závěr, že hasiči jsou příčinou požáru, protože byli na místě jako první, aby požár uhasili, zárodky byly chybně považovány za příčinu nemoci, i když jsou přítomny pouze v důsledku stavu terénu jedince. Na místě jsou přítomny, protože plní důležitou čisticí funkci, kterou tělo potřebuje k obnovení homeostázy.

Důvod, proč uvádím tyto výroky lidí z minulosti, kteří se vyslovili proti Pasteurově teorii, je ten, že žili v době vzniku tohoto podvodu. Byli přímými svědky pseudovědeckých praktik, které byly od počátku používány s cílem přesvědčit veřejnost, aby se bála neviditelných strašáků. Mnozí z těchto lidí poukazovali na rozporuplné důkazy, které měly teorii choroboplodných zárodků ukončit hned při jejím zrodu. Bohužel jejich hlasy byly většinou umlčeny mocnými zájmy, které se je snažily přehlušit. Proto je důležité znovu objevit moudrost těchto průkopníků z minulosti a poučit se z ní, stejně jako jim dát další šanci, aby jejich hlasy byly vyslyšeny.

V duchu naslouchání a poučení se z minulosti zde předkládám to, co považuji za jedno z nejlepších raných vyvrácení teorie choroboplodných zárodků. Na níže uvedený článek z roku 1913 v deníku *El Paso Herald* mě upozornil uživatel Twitteru jménem CharliePoet a myslím si, že je třeba se o něj podělit v plném znění. Shrnu ho a proložím komentářem, přičemž uvedu relevantní informace, které podle mého názoru přesně odpovídají předkládaným argumentům. V titulku se uvádí, že se jedná o „jedno z nejdůležitějších šetření, jaké kdy bylo provedeno“, a já s tím z celého srdce souhlasím. Nechť se domeček z karet teorie choroboplodných zárodků zhroutí.

ONE OF THE MOST IMPORTANT

Has Just Been Completed by a Great Body of Scientists, And in His Report Dr. Herbert Snow Says That Microbes Never Caused a Disease.

They Are Scavengers and Help You--But That the Ignorant Are Kept Believing it so That Vaccinations of All Kinds of Serums May Be Sold, As There Are Millions in it--And That Vaccinations of Serum Increase the Death Rate, And in no Way Prevent Diseases.

If That is so, Who Killed Your Loved One? Read it and it Will Save Your Life. It Is Far More Intelligent to Believe in Witches Than Microbes. This Undoes the Whole Medical Science and Proves it a Fraud Pure and Simple.

THE GERM THEORY OF DISEASE

By Herbert Snow, M. D., (London), etc. Late Senior Surgeon (37 Years) St. George's Hospital

The Germ Theory of Disease, as prominent in medical literature, and practice, began with the experimental efforts of the illustrious Pasteur to apply to human medicine--which, at that time, was only known empirically--the scientific method of the natural sciences...

It is the capacity of civilization for many generations to get the body of the host. A disease which the same disease when subsequently introduced into the body of another animal. I. This always to find in this second host.

Pettenkofer Concluded That "The Specific Virus of Cholera Does Not Arise From the Common Bacillus, But Is Evolved in the Human Organism." This is a scientific conclusion, based on the results of his experiments...

The Fallacies of the Bacteriologist and the Tricks of Trade. But unfortunately both in the medical and surgical departments of the leading art, powerful vested interests had by this time...

Microbes as the Asserred Cause of Fevers, Consumption Diphtheria, Etc.

The majority of specific maladies are unquestionably due to some sanitary defect, or dirt, but all polluted water, unwholesome food, and other causes, and when the fault has been removed, the disease is prevented or cured. But there are the great causes. Of the latter agencies whereby disease is produced, our ignorance is great indeed.

The Bacillus of Diphtheria.

The microbe to which Diphtheria has been for the past generation most attributed and whose presence in the throat is now considered the official and sole acknowledged test for the presence of that malady, was discovered by Messrs. Klebs and Loeffler and is called by their name. They could not detect it in 20 post mortem, (up to four) cases of undoubted Diphtheria...

Monogonous and Malaria.

The present position of the favorite official view of a germ as the cause of Malaria, fever, and convulsions, by the mosquito, may be here glanced at. In the general theory, it may be remarked that malaria, as the tropical malarial fever, and the elevated regions of the tropics, is due to the bite of the mosquito...

Tuberculosis.

The Tubercle-bacillus was discovered by Professor Koch in 1882. He endeavored to prove that it is the cause of Tubercular Consumption, but he failed to do so. All his experiments were promptly contradicted by Professor Wilkinson and others. Tuberculosis, the disease, has since been elevated to the highest position of a matter of official belief. It has caused military "emancipation" in the advanced States; it has deeply penetrated the public mind...

Koch's Postulates.

But first it may be pointed out that germs in general are of extremely diverse varieties, and that morphologically these varieties differ less in their position to each other, than a highly-differentiated mammalian has the greatest possible affinity in distinguishing him from another by the appearance under the microscope. Also the correspondence found in disease are commonly noted and there is almost insuperable confusion. Hence Professor Koch, in his discovery of the Cholera and Consumption bacilli, laid down five postulates with which every germ must comply, before it could be officially admitted the "germ cause" of any malady whatever.

The Microbes of Plague, Cholera, Tetanus, Etc.

The Times of January 12th, 1894, quotes a Report to the Hygienic Commission of Agra, by Mr. Harkin, Bacteriologist for the North-West Frontier. "There was no doubt that some of the germs concerned among human beings in which all microbes were visible at the time of the outbreak of the disease were not the germs of the disease, but the germs of other diseases. The "tetanus bacillus" was discovered by Koch, who postulated it to be the cause of Tetanus. Dr. Koch, who was about to proceed to India to investigate the state of that disease, Dr. No. 10 of the Frontier Health Commission, and approximately 100000 of human beings in "germ culture." He afterwards followed the Koch method and was led to the "tetanus bacillus" by the method of Dr. Koch, who was about to proceed to India to investigate the state of that disease.

Microbes and Suppuration. The Obsolete Antiseptic Theory.

The Antiseptic Theory of Surgery, by the introduction of which the late Lord Lister opened his extraordinary fame, was based on the theory that certain specific microorganisms were responsible in the wound for the development of suppuration before they could gain entrance. This theory was based on the results of his experiments...

The Germ Theory of Disease.

The Germ Theory of Disease, as prominent in medical literature, and practice, began with the experimental efforts of the illustrious Pasteur to apply to human medicine--which, at that time, was only known empirically--the scientific method of the natural sciences...

Tento článek vyšel v deníku *El Paso Herald* v roce 1913. Napsal ho dr. Herbert Snow, chirurg, spisovatel v oboru medicíny a výzkumník rakoviny (*aktualizace: mnohem podrobnější verzi najdete [zde](#) na stranách 8 až 15*). Než se do článku pustíme, rád bych poskytl několik základních informací o dr. Snowovi. Podle článku publikovaného v časopise *Annals of Surgical Oncology* v roce 2004 absolvoval dr. Snow v roce 1869 Londýnskou univerzitu s vyznamenáním první třídy v oborech medicína, soudní lékařství a porodnictví. Byl členem Royal College of Surgeons of England (MRCS) a také Licentiate of the Society of Apothecaries of London (LSA). Dva roky po promoci mu byl udělen titul doktora medicíny. Dr. Snow se stal chirurgem ve všeobecné nemocnici v Jižním Staffordshiru a následně rezidentním chirurgem ve všeobecné ambulanci v Birminghamu. V roce 1876 byl dr. Snow přeložen do Cancer Hospital v Bromptonu v Londýně, což byla první nemocnice na světě založená speciálně pro léčbu pacientů s rakovinou, kde působil po tři desetiletí jako chirurg:

Dr. Herbert Lumley Snow, MD, MRCS (1847-1930): původní zastánce elektivní disekce lymfatických uzlin u melanomu

„Ačkoli je o jeho raném životě známo jen málo, Herbert Snow **promoval v roce 1869 na Londýnské univerzitě s vyznamenáním první třídy v oborech medicína, soudní lékařství a porodnictví.** O dva roky později získal **členství v Royal College of Surgeons of England (MRCS) a Licentiate of the Society of Apothecaries of London (LSA).** Ve stejném roce mu byl udělen také **titul doktora medicíny (MD).** Snow nikdy nezískal kvalifikaci Fellowship of the Royal College of Surgeons (FRCS). Snad právě proto jsou jeho spisy o rakovině málo známé.

Byl chirurgem ve všeobecné nemocnici v Jižním Staffordshiru a následně se stal rezidentním chirurgem ve všeobecné ambulanci v Birminghamu. V roce 1876 byl Snow jmenován do Cancer Hospital v londýnském Bromptonu – nemocnice, kterou založil William Marsden (a která následně nesla jeho jméno) a která byla **první nemocnicí na světě založenou speciálně pro léčbu pacientů s rakovinou.** Nemocnice pro léčbu rakoviny získala v roce 1910 Královskou chartu od Eduarda VII. a po vzniku Národní zdravotní služby byla přejmenována na Královskou Marsdenovu nemocnici, protože se věřilo, že ‚slovo rakovina příliš děsí a odrazuje pacienty‘. **Snow pracoval v nemocnici pro léčbu rakoviny po tři desetiletí jako chirurg až do roku 1905.** V té době byl jedním ze šesti chirurgů na oddělení, hlavním chirurgem byl pan Thomas Stoneham, FRCS. Sídřil na adrese Gloucester Place 6, Portman Square.“

Dr. Snow byl velmi proti teorii choroboplodných zárodků i proti očkování. Ve skutečnosti považoval očkování za hlavní příčinu náhlých úmrtí u lidí a tvrdil, že je známou příčinou vážného a trvalého poškození srdce. Dr. Snow se také velmi hlasitě vyjadřoval proti výzkumu na zvířatech, protože jej považoval za zbytečný pro získání relevantních informací o lidských nemocech. Tvrdil, že experimentální onemocnění vyvolané u myši vůbec nebylo rakovinou a že nemělo žádný vztah k onemocnění pozorovanému u lidí:

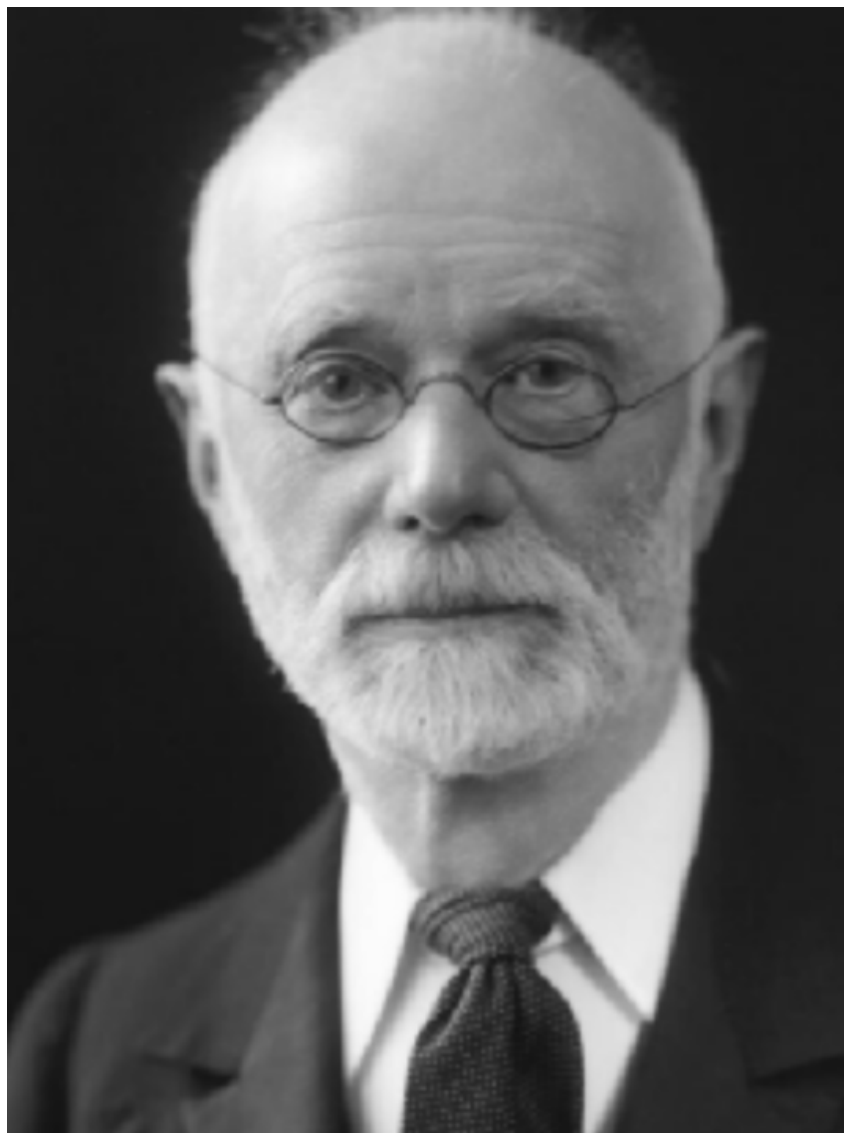
„Snow veřejně odsoudil (do té doby) dobře zavedenou teorii, že zárodky způsobují nemoci, jako podvodnou a prohlásil, že ‚lorda Listera bychom si měli pamatovat jen proto, že přiměl chirurgy, aby si myli zapáchající ruce‘.

Ještě kontroverznější byly jeho názory na očkování:

*„V posledních letech mnoho mužů a žen v nejlepších letech **náhle zemřelo**, často poté, co se zúčastnili hostiny nebo banketu. **Jsem přesvědčen, že asi osmdesát procent těchto úmrtí je způsobeno očkováním nebo vakcinací, které podstoupili.** Je dobře známo, že **způsobují vážné a trvalé onemocnění srdce**. Koroner to vždy zamlčí jako ‚přirozené příčiny‘.“*

„Snow byl hlasitým odpůrcem výzkumu na zvířatech, k čemuž se vracel i v pozdějším věku. Byl přesvědčen, že základní chirurgická věda nepřinese odpovědi, které medicína hledá, a domníval se, že fyziologický výzkum je zbytečným prostředkem propagace lékařské vědy. Tvrdil, že experimenty na zvířatech... **se vůbec netýkají rakoviny, [ale to] co bylo u myši označeno jako rakovina, je něco úplně jiného než rakovina u lidí.**“

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/15342349/>

Z toho všeho vyplývá, že dr. Snow byl velmi vzdělaný a uznávaný člověk. Pro ty, kteří se domnívají, že argument proti teorii choroboplodných zárodků by měl pocházet od lidí, kteří mají „správnou kvalifikaci“, má dr. Snow rozhodně dobré předpoklady k tomu, aby byl odborným svědkem proti teorii choroboplodných zárodků. Bez ohledu na jeho vzdělání by však platnost jeho argumentů měla skutečně vycházet z podstaty předložených informací. Pojdme se tedy bez dalších okolků ponořit do zkoumání teorie choroboplodných zárodků, které dr. Snow provedl, a podívejme se, co zjistil.

Hned na začátku uvidíte, jak dr. Snow poukazuje na nedostatek vědeckých důkazů o příčinné souvislosti mikrobů a nemocí. Tvrdil, že ve většině případů, kdy je taková souvislost považována za důkaz, existuje množství důkazů, které tomuto názoru zcela odporují. Uvedl, že z předčasného přijetí teorie choroboplodných zárodků jako osvědčeného vědeckého axiomu vyplynuly neblahé důsledky. V souladu s teorií terénu dr. Snow poukázal na to, že je nepochybné, že nemoci jsou často důsledkem toxinů prostředí, jako je znečištěný vzduch, znečištěná voda, neplnohodnotná strava, nedostatek světla atd. a že po jejich odstranění se zdravotní stav navrátí. Tvrdil však, že existuje nevědomost o jemnějších příčinách a že v důsledku této neznalosti existuje přirozené pokušení předpokládat, že pokud je nějaký mikrob nalezen ve spojení s onemocněním, je jeho příčinou. Na základě těchto předpokladů byly přehlédnuty nezbytné články v řetězci vědeckých důkazů. Dr. Snow v podstatě upozorňoval na chybu, kdy se korelace rovná kauzalitě. Podobně jako Béchamp označil teorii choroboplodných zárodků za zjednodušené vysvětlení, které bylo snadno přijato oklamánými lékaři, a které pak přijala i široká veřejnost, která k lékařům vzhlíží jako k autoritám. Poznamenal, že v té době se žádnému badateli nepodařilo odhalit jakýkoli zárodek, který by byl příčinou některých nejznámějších a nejrozšířenějších onemocnění, přestože se o to mnohokrát snažili. Dr. Snow tvrdil, že důkazy o původci černého kašle jsou slabé a že ani sám Pasteur nedokázal určit žádný mikroorganismus jako příčinu hydrofobie alias vztekliny. Na to upozornil i Pasteurův institut, který uvedl, že „počáteční snahy Louise Pasteura izolovat virus vztekliny se ukázaly jako neúspěšné, protože virus zůstal neviditelný“. Více informací o Pasteurově podvodu se vzteklinou se můžete dozvědět [zde](#).

Pokud jde o rakovinu, dr. Snow uvedl, že v určité době bylo za původce rakoviny prohlášeno více než 400 mikrobů, ale žádný z nich nebyl nikdy uznán. Když však byli mikrobi navrženi jako původci

onemocnění, vedl tento předpoklad k vytvoření vakcíny nebo séra jako „léku“. Dr. Snow proto chtěl tyto konkrétní případy prozkoumat, aby zjistil, jaké vědecké důkazy na jejich podporu jsou k dispozici.

„JEDNO Z NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH ŠETŘENÍ, JAKÉ KDY BYLO PROVEDENO,

bylo právě dokončeno velkou skupinou vědců a dr. Herbert Snow ve své zprávě uvádí, že mikrobi nikdy nezpůsobili žádnou nemoc.

Mikrobi se živí odumřelou tkání a pomáhají vám, ale lidé neznalí jsou udržováni v přesvědčení, že mikrobi způsobují nemoci, aby se mohlo prodávat očkování všemi druhy sér, protože v tom jsou miliony, a šetření zjistilo, že očkování sérem zvyšuje úmrtnost a v žádném případě nezabraňuje nemocem.

Pokud tomu tak je, kdo zabil vašeho blízkého? Přečtěte si to a zachrání vám to život. Je mnohem inteligentnější věřit na čarodějnice než na mikroby. To vyvrací celou lékařskou vědu a dokazuje její podvodnost čistě a jednoduše.

Teorie choroboplodných zárodků, tak prominentní v lékařské literatuře a praxi, začala snahou chemika Pasteura aplikovat na lidské nemoci – které znal pouze akademicky, protože nebyl lékařem – dedukce vyvozené z jevů, které pozoroval při fermentaci.

Nikdy nebylo nic, co by se blížilo vědeckému důkazu příčinné souvislosti mikroorganismů s nemocemi a ve většině případů, kdy se taková souvislost uvádí, existuje mnoho důkazů, které tento názor důrazně popírají. Přesto se tato chabá a chybná teorie bohužel stala základem velmi rozsáhlého systému šarlatánství, do jehož prosazování jsou vkládány miliony kapitálu a nešetří se náklady na oklamání veřejnosti důvěřivějšími členy lékařské fakulty. Nebude tedy od věci prozkoumat, v jakém postavení se nyní teorie choroboplodných zárodků nachází, a **jaké neblahé důsledky má její předčasné přijetí za osvědčený vědecký axiom.** Tyto neblahé důsledky jsou demonstrovány a jasně a kategoricky popsány v nedávno zveřejněné zprávě Minority Report, jejímž autorem je dr. George Wilson z Královské komise pro vivisekci.

Téma se přirozeně dělí na dvě části: a) mikrob nebo zárodek, o němž se tvrdí, že způsobuje horečnaté a infekční onemocnění; b) totéž jako zdroj hnisání ran a základ Listerovy explozivní ‚teorie antiseptiky‘. To první patří do medicíny, to druhé do chirurgie.

Mikrobi považovaní za příčinu horeček, tuberkulózy, záškrtu atd.

Většina nakažlivých onemocnění je nepochybně způsobena nějakou hygienickou závadou, jako je **špína, znečištěný vzduch, znečištěná voda, neplnohodnotná strava, nedostatek světla atd., a když se závada odstraní, onemocnění se předejde nebo se vyléčí.** To jsou však její hrubé příčiny. O jemnějších příčinách, jimiž nemoc vzniká, je naše nevědomost vskutku hrubá.

Z toho plyne přirozené pokušení, kdykoli je mikroorganismus nalezen v souvislosti s nějakou nemocí, předpokládat, že tato nemoc je přímo způsobena mikroorganismem, a přehlížet nezbytné články v řetězci vědeckých důkazů.

Teorie choroboplodných zárodků nabízí tak **jednoduché vysvětlení** toho, co je

hluboce záhadné a nejasné, že přes všechny obtíže se víra v ni stala pro většinu lékařů – **a také pro veřejnost, která ‚lékařské vědě‘ bezmezně důvěřuje** – ohromující a rozumem neuchopitelnou posedlostí.

První z těchto potíží je skutečnost, že navzdory nejpilnějšímu a nejvytrvalejšímu úsilí se žádnému badateli dosud nepodařilo odhalit zárodek jakožto původce některých nejznámějších a nejrozšířenějších nakažlivých onemocnění. Vakcinační lymfu máme stále k dispozici, a to ve formách, které jsou obzvláště dobře přizpůsobeny metodám laboratorního výzkumu. Po více než dvaceti letech nabídla společnost Grocer's Company objeviteli svého ‚zárodku‘ odměnu 5 000 dolarů. Tato odměna je stále nevyplacena a nikdo se o ni nikdy nepřihlásil.

Nikdo dosud neobjevil žádný mikroorganismus ve spojení se spalničkami, spálou, pravými neštovicemi, planými neštovicemi a příušnicemi. Jeden byl nedávno navržen jako zdroj černého kašle, **ale důkaz pro toto tvrzení chybí**; totéž platí pro Pfeifferův bacil chřipky. Pasteur, apoštol teorie choroboplodných zárodků, **nedokázal u hydrofobie (navzdory usilovnému hledání) objevit žádného mikroba**; samozřejmě se nejedná o nakažlivou chorobu. **Za příčinu rakoviny bylo prohlášeno asi 400 různých mikroorganismů; ale nikdo kromě objevitele tento objev nikdy nepřijal.**

Naopak, mikroorganismus byl objeven ve více či méně častých spojeních s lézemi záškrtu, tuberkulózy, cholery, dýmějového moru, tetanu, břišního tyfu, spinální meningitidy a několika dalších. **Ve všech případech byl považován za příčinu a na základě tohoto předpokladu byly sérum nebo vakcína komerčně využity jako lék nebo prevence dané nemoci.** Pojdme se stručně podívat na vlastnosti některých z těchto zárodků a zvažme, jak by splňovaly požadavky skutečné vědy.“

V této další části se dr. Snow zabýval důkazy ohledně bakterií ve vztahu ke Kochovým postulátům. Začal tím, že poukázal na to, že z morfologického hlediska jsou si mikrobi tak podobní, že i velmi kvalifikovaní odborníci na práci s mikroskopem mají velké potíže rozeznat jednoho od druhého. Tito mikrobi jsou často smícháni dohromady do nepřehledné a matoucí změti. Potvrzení tohoto tvrzení můžeme nalézt v projevu hraběte K. A. H. Mörnera z roku 1905, kdy byla Robertu Kochovi udělena Nobelova cena. Mörner ve svém projevu uvedl, že badatelé často našli různé bakterie u stejných nemocí nebo zjistili, že bakterie, která má způsobovat jednu nemoc, se vyskytuje v případech jiné nemoci. Prohlásil, že je obtížné představit si bakterii jako

příčinu, protože „to částečně vypadá, jako by stejná nemoc mohla být způsobena různými bakteriemi, a částečně jako by stejná bakterie mohla vyvolat různé nemoci.“

Dr. Snow uvedl, že německý bakteriolog Robert Koch a jeho postuláty měly tento zmatek napravit. Omylem psal o pěti postulátech, protože první Kochův postulat rozdělil na dva samostatné. Technicky však Koch stanovil pouze tři postuláty, i když jsou mu nejčastěji připisovány čtyři. Poslední přidal Kochův žák Friedrich Loeffler. Postuláty jsou následující:

Robert Koch (1843 - 1910)

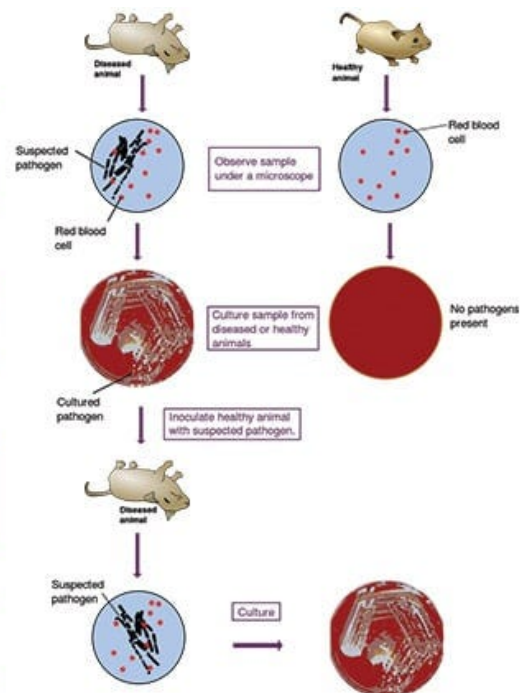
Koch's Postulates:

① The microorganism must be found in abundance in all organisms suffering from the disease, but should not be found in healthy organisms.

② The microorganism must be isolated from a diseased organism and grown in pure culture.

③ The cultured microorganism should cause disease when introduced into a healthy organism.

④ The microorganism must be reisolated from the inoculated, diseased experimental host and identified as being identical to the original specific causative agent.

Dr. Snow uvedl Kochovy postuláty na základě odborného posudku a také proto, že jsou logické a odvolávají se na zdravý rozum. Uvedl, že ani u jednoho objeveného zárodku se nikdy nepodařilo splnit všechny tyto podmínky a ani jeden mikrob, který je uváděn jako příčina nemoci, nesplňuje více než jednu z nich. S tím souhlasí i Ethel D. Humeová, která ve své knize *Béchamp vs Pasteur?: A Lost Chapter in the History of Biology* cituje článek z 29. března 1909, který vyšel v časopise

Lancet, který uvádí: „Kochovy postuláty jsou splněny jen zřídka, pokud vůbec někdy.“ Dr. Snow došel k závěru, že žádný mikrob nikdy nesplňoval více než jeden ze čtyř postulátů.

Kochovy postuláty

„Nejprve však je třeba předeslat, že zárodky obecně jsou nesmírně různorodé a že **morfologicky se často navzájem tak podobají, že i velmi kvalifikovaný odborník na práci s mikroskopem má největší možné potíže odlišit jeden od druhého** podle vzhledu pod mikroskopem. Také mikroorganismy, které se vyskytují při onemocnění, **jsou běžně smíšené a promíchané v téměř nepřehledném zmatku**. Profesor Koch z Berlína, objevitel bacilů cholery a tuberkulózy, proto stanovil pět postulátů, které musí každý zárodek splňovat, aby mohl být vědecky uznán za ‚pravou příčinu‘ jakéhokoli onemocnění. Koch byl v té době prakticky vůdčí postavou světa bakteriologie a jeho prohlášení bylo bakteriologií bez váhání přijato. **Kromě odborného názoru se evidentně odvolává na zdravý rozum.**

Aby mohl být mikroorganismus vědecky považován za příčinu nemoci, musí:

1. Být vždy zjištělný ve spojení s konkrétní nemocí.
2. Nikdy se nesmí vyskytovat u případů zdravých nebo při jiné nemoci, než je nemoc uvedená.
3. Být schopen kultivace po mnoho generací mimo tělo hostitele.
4. Vždy vyvolat stejnou chorobu po následné inokulaci do těla jiného zvířete.
5. Pak musí být vždy u tohoto druhého zvířecího hostitele nalezen.

U žádného z dosud objevených zárodků se nepodařilo splnit všechny tyto podmínky. Ve skutečnosti žádný mikrob, který byl bakteriologií navržen jako příčina onemocnění, **dosud nesplnil více než jednu z nich**, a – což je obzvláště důležité – tato podmínka je třetí z výše uvedených.

Jinými slovy, **každý mikroorganismus, který byl dosud nalezen ve spojení s nemocí, nedokázal splnit čtyři z pěti testů**, které přední bakteriolog své doby stanovil jako naprosto nezbytné pro to, aby mohl být považován za skutečnou příčinu nebo aby mohl být považován za etiologický. Svědčí o tom následující příklady.“

Ohledně důkazů týkajících se záškrtu dr. Snow uvedl, že během zkoumání Messrse, Klebse a Loefflera se nepodařilo nalézt související bakterii u 25% (1 ze 4) případů onemocnění. To samozřejmě znamená, že důkazy o mikrobu jako původci jsou v přímém rozporu s prvním Kochovým postulátem, který vyžaduje, aby byl mikrob přítomen ve

všech případech onemocnění. Dokonce i sir William Osler, považovaný za jednoho z nejdůležitějších představitelů moderní medicíny, připustil, že bakterie v případech onemocnění pravidelně chybí. Mnozí nezávislí vědci také zjistili, že se hojně vyskytuje u zcela zdravých lidí. Je přítomna u mnoha dalších onemocnění, např. u tuberkulózy, ve vakcinačních vezikulách, v hlenu při běžných zánětech v krku, při zánětu sliznice dutiny ústní, zánětu nosní sliznice, zánětu spojivek, při ekzémech a jiných kožních lézích a při gangréně, nomě, ozéně. To, že se bakterie vyskytuje i u nepříbuzných onemocnění, je dalším důvodem, proč nesplňuje první Kochův postulát. Při injekčním podání zvířatům nevzniklo stejné onemocnění jako u lidí, čímž nesplňuje třetí Kochův postulát. Jinými slovy, bacil záškrtu nesplňuje Kochovy postuláty a neposkytuje tedy nezbytné důkazy prokazující, že je původcem onemocnění. Je ironií osudu, že Loeffler během oslav Kochových 60. narozenin v roce 1903 prohlásil, že vypracování „Kochových postulátů“ bylo rozhodujícím úspěchem pro vědecké prokázání toho, že mikrob způsobuje onemocnění, což se ani jemu samotnému zjevně nepodařilo.

Bacil záškrtu

„Mikrob, kterému je již sedmnáct let přisuzován záškrť a jehož přítomnost v hleny v krku je dnes oficiálním a jediným uznávaným testem na přítomnost této nemoci, byl objeven Messrsem, Klebsem a Loefflerem a je nazýván jejich jménem. **Nedokázali jej najít u 25% (jednoho ze čtyř) případů nepochybného záškrtu.** Viz také Oslerova kniha ‚Practice of Medicine‘, str. 138, kde Osler, prakticky vůdčí osobnost moderní medicíny, **připouští častou nepřítomnost tohoto mikroba i u závažných případů.**

Od svého objevení, jak je uvedeno výše, **byl bacil nalezen v hojném množství také v hleny v krku bezpočtu zdravých lidí, a to mnoha nezávislými pozorovateli.** Ritter jej zjistil u 127 zcela zdravých školních dětí. Hewlett a Murray ho našli u 15% dětí v nemocnici s různými onemocněními jinými než záškrť (British Medical Journal, 15. června 1901).

Organismus je hojně rozšířen. Mikroskopicky byl zjištěn **v obsahu vakcinačních vezikul, u tuberkulózy a emfyzematózních plic, v hleny z běžných katarálních zánětů v krku, při zánětu sliznice dutiny ústní, při zánětu nosní sliznice, při zánětu spojivek, při ekzémech a jiných kožních lézích, gangrénách, nomě, ozéně atd.**

Injekční podání Klebs-Lofflerova bacilu do těla jiného zvířete vždy **nevyvolá onemocnění, které by se jakkoli podobalo lidskému záškrť.** Koně takto ošetření za účelem výroby difterického antitoxinu z jejich krevního séra nevykazují žádné příznaky kromě celkové malátnosti (viz svědectví profesora C. J. Martina, Proc Royal A-V, Commission, Q. 11327).“

„Intenzivní výzkum v posledních dvanácti letech o vztahu mezi stravou a náchylností k infekcím, a to nejen u dětské obrny, ale i u běžných infekcí dýchacích cest a tuberkulózy, mě přesvědčil, že lidský organismus se může před infekcí prakticky zcela ochránit správnou výživou.“

– Dr. Benjamin P. Sandler

<http://www.whale.to/v/sandler.html>

Dr. Snow poukázal na to, že navzdory snahám Roberta Kocha dokázat, že původcem tuberkulózy je tuberkulózní bacil, vůbec se mu to nepodařilo, protože všechny jeho závěry byly okamžitě zpochybněny profesorem Middendorpem a dalšími. O Kochových potížích s tuberkulózou jsem psal [zde](#). Bakterie se ve sputu pacientů objevuje až

po několika měsících trvání nemoci, někdy téměř čtyři měsíce po objevení se příznaků. Dr. Muthu potvrdil, že bacil pravidelně chybí ve sputu pacientů s velmi pokročilým onemocněním a rozsáhlým poškozením plic. Profesor Middendorp uvedl, že bakterie chybí v tuberkulózních uzlících nedávno vytvořených, a Spina, Charrin a Kuskow ji u pacientů s akutní miliární tuberkulózou vůbec nebyli schopni detekovat. V roce 1868 dr. Wilson Fox prokázal, že je velmi snadné vyvolat tuberkulózu u morčat, zvířat, která Koch využíval při experimentech, a to pomocí téměř jakéhokoli dráždění tkání, stejně jako inokulací různých látek. Jeho závěry potvrdil dr. Waldenburg a nikdy nebyly vyvráceny.

Tuberkulóza

„Bacil tuberkulózy byl objeven profesorem Kochem v roce 1881. Snažil se dokázat, že je příčinou souchotin (tuberkulózy), **ale vůbec se mu to nepodařilo; všechny jeho závěry byly záhy vyvráceny profesorem Middendorpem a dalšími.** Přesto byl tento mikrob od té doby povýšen na zlověstnou sílu zhoubného afrického fetiše. Způsobil, že se nešťastným souchotinářům vyhýbají jako malomocným; nyní nebezpečně ohrožuje obchod s mlékem, zemědělské zájmy, a dokonce i celkové uspořádání průmyslu jako celku.

Zárodek se objeví ve sputu souchotinářů až po několika měsících trvání nemoci.

Dr. H. J. Loomis (Medical Record, 29. července 1905) udává průměrné období jeho detekce tři a jednu třetinu měsíce od vzniku fyzických příznaků. **Rozsáhlé zkušenosti dr. Muthua v sanatoriu Mendip mu umožňují potvrdit, že nezřídka chybí ve sputu pacientů s velmi pokročilým onemocněním a rozsáhlým poškozením plic.**

(Pulmonary Tuberculosis and Sanatorium Treatment, 1910).

Profesor Middendorp **popírá, že by se bacil vyskytoval v jakýchkoli tuberkulózních uzlicích nedávno vytvořených** a před nástupem degenerativních procesů. **Spina, Charrin a Kuskow ho vůbec nedokázali detekovat u akutní miliární tuberkulózy,** kde, pokud by Kochova kauzální teorie byla pravdivá, by musel být obzvláště hojný.

Pozoruhodný prvek omylu, pokud jde o hodnotu závěrů z experimentů s tuberkulózou na nižších zvířatech, spočívá v tom, že většina takových experimentů se provádí na morčatech. **V roce 1968 dr. Wilson Fox prokázal, že u tohoto zvířete lze snadno vyvolat tuberkulózu téměř jakýmkoli podrážděním tkáně a inokulací různých látek velmi rozmanitého charakteru.** Jedenáct ze třinácti morčat onemocnělo tuberkulózou po podkožní injekci zánětlivé plicní tkáně, čtyři z pěti po injekci hniječícího svalu, ostatní po vpravení stříbrného drátu, bavlněné nitě apod. do tkáně. (přednáška Royal College Physicians, 15. května 1868). **Závěry dr. Foxe potvrdil dr.**

Waldenburg a nikdy nebyly zpochybněny. Zdá se, že vyvracejí většinu „vědeckých“ výzkumů včetně těch nejpropracovanějších a nejdelších šetření Královské komise pro tuberkulózu.“

Ve zprávě bakteriologa Hankina o moru z roku 1896 se uvádí, že není pochyb o tom, že existují případy moru, u nichž v době úmrtí nebyli viditelní žádní mikrobi. Pokud jde o cholery, dr. Klein po vypití čisté kultury čárkovitého bacilu zůstal naživu, zdráv a bez následků.

Pettenkofer a Emerich spolkli skutečné výměšky pacienta s cholerou s

podobnými negativními výsledky. Je tedy zřejmé, že čárkovitý bacil není patogenní a nemůže splňovat Kochovy vlastní postuláty. Více informací o Kochově katastrofě s cholerou naleznete v tomto [článku](#).

Mikrobi moru, cholery, tetanu atd.

„Deník The Times z 13. ledna 1896 cituje zprávu pana Hankina, bakteriologa pro severozápadní provincie, pro morovou komisi v Agře: **„Nebylo pochyb o tom, že se mezi lidmi vyskytly případy moru, u nichž v době smrti nebyli patrní žádní mikrobi.** Tuto skutečnost poprvé prokázali členové německé a rakouské morové komise.“

„Čárkovitý bacil“ byl objeven Kochem, který jej prohlásil za příčinu asijské cholery. Dr. Klein, který se chystal odjet do Indie zkoumat původ této nemoci, nevěřil tvrzení profesora Kocha a experimentálně vypil asi půl decilitru „čisté kultury“ plné čárkovitých bacilů. **Žádný účinek se nedostavil a dr. Klein je dodnes živ a zdrav. V Hamburku Pettenkofer a Emerich spolkli skutečné výměšky pacienta s cholerou s výsledkem podobně negativním.**

Pettenkofer dospěl k závěru, že specifický mikroorganismus cholery nevzniká z čárkovitého bacilu, ale vyvíjí se v lidském organismu.“

*„Je dost špatné, že lékaři obviňují z nemocí choroboplodné zárodky, viry a bakterie, **ale když si vybírají zdravé lidi, kteří ,nechtít nemoci‘, když jsou jim vystaveni, a tvrdí, že jsou ,přenašeči‘ a mohou nakazit ostatní, je to vrchol absurdity.**“*

– Dr. Eleanora McBean, Ph.D.

<http://www.whale.to/vaccine/typhoidmary.html>

Pokud jde o tetanus, dr. Snow poukázal na to, že mnoho zahrádkářů se pravidelně poraní na rukou, aniž by měli nějaké problémy. Poznamenal také, že mnoho případů tetanu se objevuje bez jakéhokoli předchozího poranění a objevuje se po injekcích séra a antitoxinu proti záškrtu.

V případě břišního tyfu dr. Snow uvedl, že bacil se pravidelně vyskytuje u zdravých lidí. Toho jsem si všiml také ve svém článku zabývajícím se podvodem asymptomatického přenosu nemocí. Byl uveden příklad majora Horrecse, který dokázal kultivací přeměnit tyfový bacil na jiné

formy bakterií, což se shoduje s pozorováním Béchampova pleomorfismu. Dr. Snow poukázal na to, že se bakterie nikdy nenachází ve vodě, kde by se vyskytovat měla kvůli přisuzovanému způsobu přenosu. Podělil se také o příběh dr. Threshe, známého zdravotnického úředníka, který se omylem napil čisté kultury bez jakýchkoli neblahých účinků. Dr. J. W. Hodge zjistil několik případů, kdy byly zdravým lidem různými způsoby injekčně aplikovány čisté kultury bacilu břišního tyfu a antraxu, které neměly žádné škodlivé účinky. V souvislosti s tím jsem během konverzace na Twitteru narazil na publikaci, v níž se uvádí, že antrax má u exponovaných pracovníků za následek velmi nízkou „nakažlivost“, přičemž u *chronicky exponovaných* je ročně pouhých 0,6-1,4% případů. V jednom zpracovatelském závodě, kde pracovníci vdechovali 600-1300 spor za osmihodinovou směnu, se nemoc ani u jednoho z nich neprojevila. Bacil antraxu byl nalezen u 14 ze 101 zdravých pracovníků.

likely that the average of 40 cases of industrial anthrax a year during the 50-year period 1900–1949 (1979 cases total) (Anon., 1959) represents a very low infection: exposure ratio. In four mills in the USA, in which unvaccinated workforces, varying in size from 148 to 655, were “chronically exposed to anthrax”, annual case rates were only 0.6% to 1.4% (Brachman et al., 1962). In one mill, workers were found to be inhaling 600–1300 anthrax spores over an 8-hour shift without ill-effect (Dahlgren, 1960), and in two goat-hair mills, *B. anthracis* was recovered from the nose and pharynx of 14 of 101 healthy workers. It needs to be remembered that the vast majority of the cases that did occur in these at-risk

imgfmp.com

Opět tedy vidíme, že bakterie břišního tyfu ani bakterie antraxu nesplňují Kochovy postuláty. Dr. Snow uzavřel tuto část konstatováním, že se připouští, že mikroby, o nichž se tvrdí, že mají za následek spinální meningitidu, antrax, chřipku atd. nelze zjistit u všech obětí těchto onemocnění ani při nejpečlivějším pátrání. Ve vzduchu nebyl nikdy nalezen žádný patogenní zárodek.

„Tetanus je přisuzován mikrobu sídlícímu v zahradní půdě, který získá přístup do ran. To nemůže být pravda, protože taková zranění mezi zahradníky a zemědělskými dělníky musí být nejčastější; přesto jsou napadáni velmi zřídka. **Tetanus se rovněž nezřídka vyskytuje bez vnějšího poranění a Dieulafoy zaznamenal 35 případů po injekci vysoce sterilizovaného séra. V Indii, Itálii a Americe se objevila závažná ohniska tetanu po použití antitoxinu proti záškrtu.**

Bacillus typhosus, údajná příčina břišního tyfu, **se vyskytuje u zdravých osob** a podle majora Horreckse, R. A. M. A. (British Medical Journal, 6. května 1911) nemá žádný specifický charakter. Zjistil, že **se kultivací snadno mění na jiné formy (B. Coli, B. Alcaligens atd.)**. Nikdy nebyl nalezen ve vodě, které se přičítá mnoho epidemií břišního tyfu. Dr. Thresh, známý zdravotnický úředník, řekl porotě v případě Malvern Hydro, že omylem **požil asi půl decilitru ‚čisté kultury‘ virulentních bacilů břišního tyfu, aniž by to mělo sebemenší neblahé následky.**

Dr. J. W. Hodge k experimentům s podobným závěrem poznamenává: ‚V lékařské literatuře **nacházím řadu zaznamenaných případů, kdy bylo zjevně zdravé lidské tělo opakovaně podkožně inokulováno čistými kulturami aktivního Bacillus typhosus, údajného původce břišního tyfu.** Tyto plně virulentní kultury byly také aplikovány do konečníku člověka a na velké odřené plochy, z nichž byla odstraněna vrchní část pokožky... **bez jiných následků než těch, které vyplývají z vpichu nebo odření.**‘ Podobně se vyjadřuje o bacilu antraxu a uvádí, že pokud je mu známo, **všechny takové experimenty s jinými mikroby, které jsou považovány za patogenní, byly negativní.** (American Journal of Neuropathy, únor 1911)

Tyto poznámky jsou v současné době zvláště aktuální, protože nedávno bylo oficiálně nařízeno, že celá armáda Spojených států má být očkována protityfovým sérem, lékem zcela založeným na přesvědčení, že B. Typhosus je zdrojem enterické horečky.

Připouští se, že mikroby, o nichž se tvrdí, že vyvolávají spinální meningitidu, antrax, chřipku atd., **nelze u všech obětí těchto onemocnění zjistit ani při nejpečlivějším hledání. Ve vzduchu nebyl nikdy nalezen žádný patogenní zárodek.**“

Pokud jde o malárii, dr. Snow nejprve poukázal na to, že se tato nemoc objevuje tam, kde se komáři vůbec nebo téměř vůbec nevyskytují. Bylo známo, že horečka je nejhorší, když je v okolí málo komárů, a mnohem méně závažná, když je komárů více. Poznamenal také, že snahy o kontrolu nemoci likvidací komárů vždy skončily neúspěchem. Další informace o tom, že malárie nespĺňuje Kochovy postuláty, naleznete v tomto článku, který jsem na toto téma napsal.

Komáři a malárie

„Zde se můžeme podívat na současnou pozici oblíbeného oficiálního názoru, že příčinou malarických horeček je zárodek, který je přenášen komáry. K obecné teorii lze poznamenat, že **malárie je hojná tam, kde se hmyz vůbec nebo téměř vůbec nevyskytuje**, jako je tomu obecně v tropických vysočinách a ve vyvýšených oblastech Rhodesie (Bantock). **Že horečka dosahuje maxima, když se v okolí téměř nevyskytují komáři, a minima, když je jich nejvíce.** Že tato nemoc má tendenci následovat ochlazení po dlouhých letech, kdy se v mírném pásmu Evropy nevyskytovala.

Za druhé konstatujeme, že ačkoli je tato teorie aktuální již téměř deset let, všude, kde se podle ní postupovalo, **ve skutečné praxi zcela selhala**. Všude, kde se prováděly operace na hubení komárů (jako takových), jako například v Miam Miru, po dobu sedmi nebo osmi let (Lancet, duben 1909), **se ukázaly jako neúčinné**. Nemoc je stejně rozšířená jako předtím, a to navzdory velké práci a obětem, které jsou s tím spojeny. Pokud je možné získat objektivní oficiální svědectví, dozvídáme se, že význam mají pouze hrubá hygienická opatření.“

V další části se dr. Snow věnoval pokusům o dezinfekci, aby se zabránilo mikrobům způsobovat onemocnění. Zmiňoval lorda Listera, který používal toxický karbolický sprej, který poškozoval srdce lékařů a nakonec zabíjel pacienty. Posléze se zjistilo, že není možné zlikvidovat miliony mikrobů, které se dostanou do každé rány i během té nejkratší operace, a Lister musel přiznat, že jeho teorie byla chybná. Lister zašel tak daleko, že prohlásil, že se stydí za to, že se pokusil eliminovat mikroby ze vzduchu. Později bylo rozhodnuto, že namísto zabíjení zárodků bude nejlepší nechat je na pokoji.

Mikrobi a hnisání. Překonaná teorie antiseptiky.

„Antiseptický systém chirurgie, jehož zavedení vděčí zesnulý lord Lister za svou mimořádnou slávu, byl založen na teorii, že určité specifické mikroorganismy způsobují hnisání ran; a že jejich zničením dříve, než k nim získají přístup, se hnisání zabrání.

Odtud pochází vynález karbolického spreje a s ním spojené těžkopádné techniky, **kteřé v sedmdesátých letech minulého století namáhaly srdce chirurgů a nezřídka zabíjely pacienty.** Nakonec se zjistilo, že **žádná lidská moc nedokáže zneškodnit miliony mikrobů, které se dostanou do každé rány během i té nejkratší operace.** Lord Lister musel 16. září 1896 v Liverpoolu přiznat, že **celá jeho teorie je mylná** a že v chirurgii je třeba počítat pouze s ‚hrubšími formami septického onemocnění‘. Karbolický sprej, a dokonce i ‚antiseptické omývání a irigací‘ autoritativně opustil o šest let dříve s vyjádřením lítosti nad zavedením prvního z nich: **‚Stydím se za to, že jsem ho (sprej) kdy doporučil za účelem ničení mikrobů ve vzduchu.‘**

Antiseptická chirurgie byla poté nahrazena aseptickou; což v překladu jednoduše znamená pečlivou a zdravou čistotu – to a nic víc. **Místo toho, abychom se snažili zárodky zahubit, zásadně je necháváme na pokoji** a veškerou pozornost soustředíme na čistotu pacienta, lékařů, sester a obvazů, kterážto čistota je zajisté nejen půl zdraví, ale je i nekonečně lepší.“

V závěrečné části dr. Snow zdůraznil, jak mocné osobní zájmy v kombinaci s ještě mocnějšími finančními silami spolupracovaly na udržení teorie choroboplodných zárodků při životě. Uvedl, že ještě větší síly pracovaly na udržení teorie, podle níž konkrétní mikrobi způsobují konkrétní onemocnění, aby podporovaly a prodávaly podvodné „léky“. Mnohé z těchto událostí a sil jsem vysvětlil v tomto [článku](#) zkoumajícím vzestup farmaceuticko-průmyslového komplexu. Tyto „léky“ ve skutečnosti nefungovaly tak, jak bylo slibováno. Veřejnosti to však bylo zatajeno, protože časté nebezpečné vedlejší účinky byly zamaskovány a statistiky nemocí byly buď zmanipulovány směrem k požadovanému konečnému cíli, nebo často záměrně ve velkém měřítku zfalšovány.

Bludy bakteriologů a jejich triky

„Bohužel se však v té době (tj. v roce 1890, kdy Lister na berlínském kongresu oficiálně zavrhl svou ‚antisepsi‘) objevily jak v lékařském, tak v chirurgickém oboru medicíny **mocné osobní zájmy, které ve spojení s ještě mocnějšími finančními silami mimo fakultu podporovaly upadající teorii choroboplodných zárodků všemi možnými způsoby a za každou cenu.** V důsledku toho, když aseptická chirurgie nahradila antiseptickou, bylo oficiálně veřejně vyhlášeno, že první z nich je pouze důsledkem té druhé – kterou ve skutečnosti zcela popřela. Lister byl přiměn k tomu, aby se spojil s novou úspěšnou školou a propůjčil jejím nařízením a praktickým předpisům nebývalý lesk své celosvětové pověsti. Na zasedání Královské lékařsko-chirurgické společnosti 20. června 1891 byla antiseptická metoda v chirurgii oficiálně pohřbena za přítomnosti jejího autora, ale zároveň bylo prohlášeno, že nová aseptická metody ‚je výsledkem Listerovy metody‘. Tvrzení je to důmyslné, ale stejně tak by bylo možné označit lokomotivu za výsledek dostavníku.

Tolik tedy k chirurgii. V medicíně však **byly ještě větší síly nerozlučně zavázány k udržení víry v určité mikroorganismy jako příčiny konkrétních nemocí.** Pasteur vynalezl sérovou terapii, **počínaje fiktivními léky, jejichž platnost se mu zjevně nepodařilo prokázat,** proti vzteklině a antraxu. Miliony kapitálu byly investovány do komerčních podniků na výrobu sér k léčbě nebo prevenci lidských onemocnění a prodávány díky teorii choroboplodných zárodků. Proto nebylo možné dopustit, aby víra veřejnosti ve zhoubnou sílu choroboplodných zárodků – v této době již důkladně zakořeněnou – byla pošlapána tvrdými vědeckými fakty.

Nešetřilo se tedy ničím, co by mohlo zabránit poznání skutečné pravdy. **Naprosté selhání každého z těchto rádoby všeléků při dosahování jejich údajného účelu bylo utajeno, jejich časté nebezpečné účinky zamaskovány a statistiky nemocí zmanipulovány k požadovanému cíli nebo často záměrně zfalšovány v obrovském měřítku.** Na celém širokém poli sérové terapie dosud nebyl zaznamenán jediný skutečný úspěch. Tuto skutečnost kategoricky dokládá zpráva dr. Wilsona v nedávné Modré knize. Pro všechny, kdo umí číst mezi řádky, to v podstatě přiznává i zpráva Minority Report Královské komise pro vivisekci.

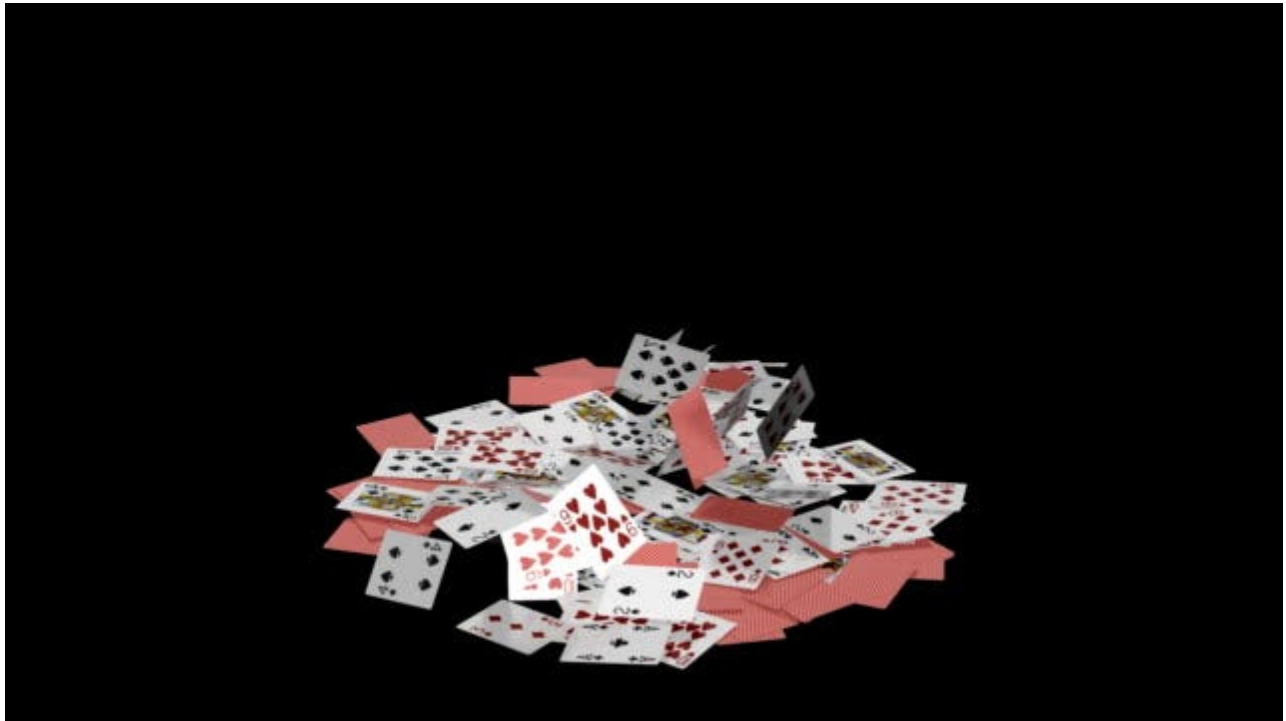
– Dr. Herbert Snow, London Cancer Hospital.“

Závěrečná část článku je zřejmě napsána redaktorem, který prohlásil, že vyšetřování dr. Snowa prokázalo, že lékařská „věda“ je podvod, který má více společného s čarodějnictvím než se skutečnou vědou. Pisatel kázal o nebezpečí vpravování jedů do těla a zároveň se pochvalně vyjadřoval o práci osteopatů, kteří díky správnému postavení nervů, kloubů a orgánů umožnili tělu vyčistit krev, aby se

nemoc vyléčila. Pisatel tvrdil, že v El Pasu bylo pomocí osteopatie vyléčeno více než 8 000 případů nemocí všeho druhu. Článek končil konstatováním, že vědci měli pravdu v tom, že všechny nemoci vznikají v lidském nitru v důsledku nahromadění stagnující, rozkládající se krve, která se stává zásobárnou jedů. Lék se tedy nachází uvnitř nemocného člověka a nemoc lze odstranit obnovením krevního oběhu, aby krev mohla odvést veškeré nečistoty a vrátit tělo zpět do homeostázy.

„Tím je celá lékařská věda zpochybněna a dokazuje se, že je to čistý a jednoduchý podvod a že to vůbec není věda, o nic víc než čarodějnictví, ale že způsobuje mnohem větší škody, protože procento úmrtí je mnohem větší kvůli jedům používaným jako léky. To dalo podnět k rozšíření všech věd a nauk, které nepoužívají léky, protože zachraňují tisíce životů tím, že učí lidi, aby se zdrželi užívání léků a sér, protože jejich nestřídmá povaha je staví přísně proti učení Bible, která je od počátku světa základem všech pravých věd a zabývá se všemi fázemi života od kolébky až po hrob, a my jsme pokročili teprve tehdy, když jsme se vrátili k jejímu učení. Buďte střídmí, buďte čistí, buďte ctnostní. Malý Daniel to věděl a ve svém srdci si předsevzal, že se nebude poskvřňovat královským (silně kořeněný) masem ani pít královská (kvašená) vína.

A tato čistota zakazuje vpravovat do lidského těla jakákoli jedovatá séra: ‚Přijdeš-li totiž do styku s někým, kdo má nějaký tělesný problém, jdi se vykoupat.‘ – Bible. A je v naprostém souladu se závěry těchto velkých vědců, že čistota znamená vysoušení bažin, aby jejich jedy nebyly vdechovány do těla, a izolaci od nakažlivých osob, aby jedovaté látky z nich neotrávily stejné části vašeho těla a nevyvolaly tak u vás stejnou nemoc, pokud už byl nerv do této části oslaben léky, stimulanty nebo nestřídmostí, takže stagnující krev se mohla nahromadit, aby se v ní jed usadil a vytvořil ‚virus, který se vyvinul v lidském organismu‘ nezbytný k vyvolání nemoci, který podle těchto vědců nemoc vyvolává, a nikoli bacil. A bez těchto vyčerpávajících podmínek chybí stagnující krev a tento člověk nemůže onemocnět žádnou nemocí. Proto si všimnete skvělého, trvalého zdraví lidí, kteří se léčí osteopaticky, a jejich odolnosti vůči nemocem a dokonalé kontroly při léčení všech nemocí. Záškrt, spála, plicní horečka, zánět slepého střeva z důvodu stagnující, rozkládající se krve, **skutečné příčiny všech nemocí, jsou odstraněny uvolněním vyčerpaného nervu do této části a příčina nemoci je odstraněna, krev tuto část znovu vystaví, stejně jako když to udělala poprvé, a výsledkem je nevyhnutelně vyléčení,** pokud to pacient nenechal dojít příliš daleko, než byl zavolán osteopat, že systém byl příliš slabý na to, aby to odstranil, jako v posledních stádiích tuberkulózy a u rakoviny. Schopnost osteopatů zvládat všechny nemoci očí, uší, nosu, hrdla, plic, žaludku, jater, slepého střeva, ledvin, srdce, astma, revmatismus, spinální meningitidu a všechny ženské a dětské nemoci tak **byla důkladně prokázána zvládnutím 8 000 případů zde v El Pasu se zdaleka největším procentem vyléčení, jaké kdy bylo známo.** Ani ti největší skeptici si nemohou pomoci, ale přesvědčí se o tom, pokud se tam jen vypraví a promluví si s těmi, kteří byli a jsou léčeni, a uvidí a přesvědčí se, že **toto velké sdružení vědců mělo pravdu a že všechny nemoci vznikají uvnitř lidského organismu z nahromadění stagnující, rozkládající se krve, která se stává zásobárnou pro jedy zvenčí, a které jsou odstraněny obnovením krevního oběhu, aby mohl tyto nečistoty odnést a část těla znovu vystavět a vy jste zdraví.** ‚Neboť v krvi je život veškerého těla.‘ – Bible.“

V tomto článku jsem chtěl uvést příklady těch, kteří se vyslovili proti teorii choroboplodných zárodků. Zaměřil jsem se především na ty, kteří byli přítomni na počátku podvodu. To, co zde bylo prezentováno, je však jen velmi malý vzorek. Těch, kteří se ozývali od začátku, je mnohem více, stejně jako těch, kteří vyjadřovali znepokojení v průběhu dalších desetiletí. Poukázal jsem zejména na vynikající šetření a následný článek dr. Herberta Snowa, protože mistrovsky upozorňuje na nevědecké podvody, ke kterým došlo v posledních dvou stoletích. Dr. Snow jako velmi zkušený chirurg celou pseudovědu odhalil, aby ukázal, že vědecké důkazy podporující teorii choroboplodných zárodků neexistují. Zaměřil se na konkrétní údajné bakteriální příčiny nemocí a ukázal, že ani jedna z nich nesplňuje Kochovy postuláty, tedy požadavky, které byly považovány za nezbytné k prokázání toho, že mikrobi způsobují nemoci. Dr. Snow věděl, že existují mocné síly a osobní zájmy, které z různých důvodů, včetně peněz a kontroly, podporují podvodnou teorii choroboplodných zárodků. Věděl, že protichůdné důkazy a nebezpečné vedlejší účinky léků byly zamlčovány, zatímco statistické údaje byly záměrně upravovány a falšovány jako prostředek k dosažení cíle. Stejně praktiky k oklamání

mas a udržování lži s cílem získat další peníze, moc a kontrolu, se používají i dnes. Je tedy nesmírně důležité, abychom těmto varováním z minulosti naslouchali a poučili se z nich, abychom neopakovali ty samé chyby. Kdyby lidé dr. Snowovi a mnoha dalším významným osobnostem vystupujícím proti nevědecké teorii choroboplodných zárodků v době jejího vzniku skutečně naslouchali, možná by tento podvodný domeček z karet vůbec nevznikl.

Další informace viz článek [Co je „teorie choroboplodných zárodků“?](#)